

ת"פ 20543/06/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי יהושע קרויזר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20543-06-14 מדינת ישראל נ' קרויזר

בפני כבוד השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
עו"ד דן שורקי
נ ג ד
מרדכי יהושע קרויזר ע"י ב"כ עו"ד עמית בר
הנאשם

החלטה

בפני בקשה לתיקון כתב אישום בדרך של הוספת עד תביעה.

הרקע לבקשה וטענות הצדדים

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, הוצאת שיק ללא כיסוי, ניסיון גניבה בידי מורשה, במסגרת 7 אישומים שונים.

2. החלטה זו מתייחסת לאישום השישי במסגרתו הואשם הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ובעבירה של גניבה בידי מורשה. במסגרת אישום זה נטען כי הנאשם פעל כעורך דינה של הגב' אביבה רובלין רפפורט (להלן: "המוכרת") בהסכם למכירת דירתה לבני הזוג גרוסברד. בידי הנאשם הופקד על ידי הקונים סך של 200,000 ₪ לחשבון נאמנות ע"ש הנאשם בהתאם להסכם המכירה. ביום 5.10.11 רכש הנאשם מסניף הבנק בו התנהל החשבון שיק בנקאי לפקודת המוכרת על סך של 199,500 ₪, פדה את השיק ונטל את הסכום האמור. בהמשך דחה הנאשם את פניות המוכרת ובני משפחתה לביצוע תשלום היטל ההשבחה, באמצעות כספי הנאמנות, כפי שסוכם. בין היתר טען הנאשם כי הסכום כבר שולם בודעו שלא כך הדבר.

3. המאשימה מבקשת לתקן את כתב האישום באופן של הוספת בנה של המוכרת כעד תביעה (להלן: "הבן"). לדברי ב"כ המאשימה, הבן נחקר ביום 15.01.17 בחשש לשיבוש הליכי חקירה נוכח פנייה של הנאשם אל הבן להשבת הכספים האמורים ודברים שנאמרו על ידי הנאשם לבן בהקשר לכך. מידע זה נודע למאשימה במסגרת שיחה עם המוכרת לקראת עדותה בבית המשפט. לטענת ב"כ המאשימה, באותה חקירה נמסרו דברים הרלוונטיים לאישומים כנגד הנאשם במסגרת האישום השישי בהליך זה.

4. ב"כ הנאשם מתנגד למבוקש. לדבריו, הנאשם טען, הן במשטרה והן בתשובה לכתב האישום, כי הוא דיבר עם הבן לגבי העברת כספים מחשבון הנאמנות להשקעה בפרויקט נדל"ן והבן נתן הסכמתו. על כן יש לראות בחומרה את

העובדה שהמאשימה זימנה, לאחר מכן, את הבן לחקירה על טענת ההגנה. בפרט, כאשר גרסה זו נמסרה על ידי הנאשם כבר בחקירתו במשטרה, והמשטרה לא ראתה לנכון לזמן את הבן למתן עדות באותה עת. לדבריו, מדובר במעשה אסור, שכן נוכח תשובת הנאשם היה אסור למאשימה לחקור את הבן. ב"כ הנאשם הוסיף כי חקירתו של הבן פגיעה פגיעה אנושה בהגנתו של הנאשם, שכן בכוונתם היה להביא את הבן לעדות על מנת שיספר את האמת באשר לכספי הנאמנות, ועכשיו כשהוא נחקר בעניין, הוא נלחץ, וכתוצאה מכך תפגע הגנת הנאשם.

דין והכרעה

5. סעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקש תבעלדין, לתקן כתבאישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן". ההלכה מקדמת דנא היא כי השיקולים העיקריים שעל בית המשפט לשקול בבקשה לתיקון כתב אישום הינם, האם התיקון יסייע לבית המשפט להגיע לחקירהאמתולעשותמשפטצדק והאם יש בתיקון פוטנציאל לפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן. בשים לב לשיקולים אלו, רשאי בית המשפט לאפשר תיקון בכתבאישום בשלבים מתקדמים שלהליך. לצד זאת יש לתת משקל לעיתוי בקשת התיקון וסיבת הבקשה. ברי, כי ככלשהעיתוי לתיקון כתב האישום מוגש בשלב מתקדם יותר שלהליך, מטבע הדברים, יהיה קל יותר להיעתר לבקשה, שכן בשלב מוקדם יכולתו של הנאשם להתגונן נוכח התיקון גדולה יותר. על בית המשפט לאזן בין השיקולים השונים ולהבטיח שניתנת לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן, הן מבחינה מהותית והן מבחינה הדיונית.

6. טענות הסגור ביחס לחוקיות הדרך בה נקטה המאשימה שעה שזימנה את העד לחקירה, גם אם ראוי שישמעו, אין מקומן במסגרת זו של תיקון כתב האישום. ב"כ המאשימה טוען כי היה קיים לחשש לביצוע עבירה של שיבוש הליכי משפט על ידי הנאשם ובמסגרת חשד זה נחקר הבן. נדמה כי לא יכולה להיות מחלוקת, כי שעה שמתעורר חשד כי נאשם משבש את הליכי משפטו (וכמובן שאיני קובע דבר בעניין זה ביחס למקרה זה), מחובת רשויות האכיפה לחקור חשד זה. הדרך והאופן יכולה להיות שנויה במחלוקת, ויכול שתתעורר שאלה האם הדבר נעשה בדרך הנדרשת. ואולם, גם אם שאלה זו צריכה להתברר, התשובה עליה אינה משנה לעניין השאלה העומדת לדיון - תיקון כתב האישום.

7. כרגע, תלויה ועומדת ראייה, שגם אם נפלו פגמים פרוצדורליים בהשגתה - דבר שכלל לא הוכח - ואף אם נפלו פגמים מהותיים, אין מדובר בפגם כזה שיש בו לפסול את הראייה. אכן, אפשר שנסיונות השגת הראייה יש בהן כדי להשליך על משקלה של הראייה, אך עניין זה דיו לשעתו. בשלב זה יש כאמור לתת את הדעת לשאלה האם יש בראייה כדי לסייע לבית המשפט לעשיית צדק ולחיתירה לחקר האמת, ואם התרת הוספת הראייה בשלב זה יהיה בה כדי לפגוע ביכולת הנאשם להתגונן.

8. שקלתי את טיעוני הצדדים, ואני סבור כי לעת הזו בה הוגשה הבקשה, עובר לשמיעת הראיות בתיק, ונכון לעכשיו טרם החלה פרשת התביעה בכל הנוגע לאישום השישי, אין בהוספת התביעה כדי לפגוע בהגנת הנאשם, אשר יוכל להיערך לחקירת הבן ולחקור בחקירהנגדית. לצד זאת, לא יכולה להיות מחלוקת כי עדותו של הבן הכרחית לשם עשיית צדק והגעה לחקר האמת, ולו נוכח טענת הנאשם בתשובתו לאישום כי העברת הכספים מחשבון הנאמנות נעשתה באישור הבן. נוכח תשובה זו ברי גם, כי הנאשם היה נזקק לעדותו של הבן כעד הגנה. הוספתו כעד תביעה רק תועיל לנאשם שיוכל לחקור בחקירה נגדית. ההיגיון העומד מאחורי הטענה כי עתה הבן לא יאמר את האמת בבית המשפט נוכח החקירה, אינו מובן לי, ומכל מקום, לב"כ הנאשם שמורה ממילא הזכות לטעון ביחס למהימנות העדות ומשקלה.

9. אני ער לכך שאין מדובר בתיקון ראשון של כתב האישום. אולם כל התיקונים שנעשו עד עתה, נעשו בשלבים מוקדמים, האחד, בדרך של הוספת אישום (הוא האישום השישי נשוא החלטה זו) עובר למתן תשובה לכתב האישום,

והשני, בדרך של הוספת עוד אישום (שביעי) לאחר מתן תשובה לכתב האישום. התיקון השלישי נשוא בקשה זו, הוגש כאמור, עובר לשמיעת ההוכחות ובשים לב לאמור ולשלב הדיוני בו הוגשה הבקשה, אני מורה כמבוקש. העד מר רועי רפפורט יתווסף כעד תביעה לכתב האישום.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ז, 05 יולי 2017, בהעדר הצדדים.